

Právnická fakulta
Univerzita Karlova

Katedra právních dovedností

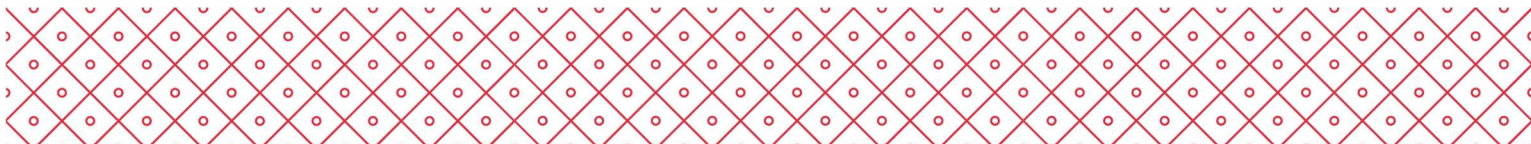
Vážený pan

doc. JUDr. Bohumil Havel, Ph.D.
koordinátor pro akreditace

Praha 29. června 2026

Vyjádření katedry ke SWOT analýze stávajícího studijního programu

náměstí Curieových 901/7, 110 00 Praha 1
telefon: (+420) 221 005 417
e-mail: hrachovcova@prf.cuni.cz
www.prf.cuni.cz

Po projednání v rámci kolektivu členů Katedry právních dovedností předkládáme za naší katedru pohled na dílčí body stávajícího i budoucího studijního programu ve struktuře dle výzvy z 19. května 2026. **Soustředíme se na ty aspekty studijního programu,** do kterých máme jako katedra vhléd a které zároveň považujeme za nejdůležitější.

1. Silné a slabé stránky

Silnou stránkou stávajícího studijního programu je **celková paleta kvalitních studijních příležitostí**, které si studující mohou zvolit navíc vedle povinných předmětů v průběhu celého studia – PVP, odborné praxe, moot court, stáže, výjezdní semináře a další různé příležitosti. Z celé nabídky s přihlédnutím k zaměření a činnostem naší katedry vyzdvihujeme:

- nabídku **odborných právních praxí**, jejich šíři, koordinaci a servis studujícím v oblasti praxí;
- cílený **onboarding studujících v 1. ročníku** – úvodní soustředění, Úvod do studia práva, studijní kruhy, podpora programu Study Hub a navazující nabídka podpory a volby z dovednostních PVP výlučně pro studující 1. ročníku.

Za **slabé stránky** považujeme následující oblasti:

Nepřehlednost nabídky všech vzdělávacích příležitostí, které fakulta nabízí

Celá rozsáhlá nabídka vzdělávacích příležitostí, které naše fakulta nabízí, není dostatečně srozumitelně a strukturovaně prezentovaná. Studující si i kvůli tomu často zapisují PVP spíše za účelem tvorby kreditového polštáře než na základě uvážlivého výběru předmětů, které by nejvíce odpovídaly jejich vlastnímu zaměření. Řešením by mohl být jednotný rozcestník pro studující, skrze který by fakulta jako celek i jednotlivé katedry komunikovaly studijní příležitosti.

Struktura povinností studujících – tj. různé skupiny PVP a další podmínky pro splnění studia – je dnes již poměrně rozsáhlá a složitá. Neměla by se více komplikovat (tj. například přidávat nové skupiny předmětů). Jednak může být zbytečně náročné se ve všech podmínkách zorientovat, jednak může snaha podmínky naplnit negativně ovlivnit volby studujících (volí si tak, aby s jistotou naplnili všechny podmínky, ne podle toho, co je pro ně nejsmysluplnější).

Příliš velký objem společného povinného základu, který ovšem fakulta není schopna efektivně kontrolovat

Objem toho, co se studující v jednotlivých povinných předmětech musí naučit, je příliš rozsáhlý a není dostatečně hierarchizovaný (co je základ, co je detail, podružnost či zajímavost). Ztrácí se nutné základy oboru, které se snadno mohou utopit v celkovém objemu látky. Fakulta tak ani není schopná garantovat to, že její absolventi všechny nezbytné základy skutečně ovládají, neboť řadu důležitých věcí mohou rychle zapomenout pod tlakem požadavku osvojení dalších znalostí. Kvalita ovládnutí znalostí je oslabena na úkor jejich kvantity. Fakulta současně není schopna v dostatečné míře kontrolovat kvalitu znalostí studujících, což opakovaně zaznívá z jednotlivých kateder.

Jako jedno z řešení se nabízí v některých nestátnicových povinných předmětech **odlišit náročnost, kterou si studující může zvolit**. Studující by tak mohli konkrétní obory absolvovat **v úrovni základní, nebo vyšší**, ať již skrze volbu úrovně povinného předmětu, skupinu navazujících PVP či profilačních modulů. Tento přístup by mohl ve svém důsledku

vést k vyšší úrovni vzdělání našich absolventů. Pokud se posílí označení základů, které jsou nezbytné pro zvládnutí oboru, bude možné trvat na tom a důsledně ověřovat, aby je každý skutečně ovládal.

Nepřispívá k tomu ani skutečnost, že výuka mezi povinnými předměty není provázaná, předměty na sebe dostatečně nenavazují. Vznikají nezáměrné překryvy a duplicity. Některá témata se mohou opakovat, pokud to bude vědomé a záměrně pojmenované (vzájemné odkazování může vést k hlubšímu utvrzení znalostí), ale nemělo by se vícekrát učit totéž, pokud v tom není koordinovaná návaznost. I v rámci jednoho předmětu není vždy v základu sjednocená výuka a požadavky mezi jednotlivými semináři a zkoušejícími.

Termíny SZK/KP v semestru

Termíny písemných státních zkoušek (klauzurních prací) by neměly být stanovovány v průběhu výukové části semestru. V současnosti nepřiměřeně zasahují do výuky a odvádějí studující od plnění povinností v seminářích; studující případně na semináře vůbec nedocházejí v týdnu, ve kterém píšou písemnou státní zkoušku (klauzurní práci), protože se intenzivně věnují samostudiu. Termíny zkoušek by se proto měly přesunout mimo období výuky, nebo umisťovat alespoň do Týdne fakulty, kdy výuka neprobíhá. Tento problém vnímáme jako vyučující, ale máme zprávy i od studujících, že jim termín státních zkoušek v průběhu výukové části semestru nevyhovuje.

2. Příležitosti a hrozby

Příležitostí a hrozbou současně je pro nový studijní program nepochybně **umělá inteligence (AI)**. Soustředění na umělou inteligenci by nemělo zastínit výuku toho, co umělá inteligence nezvládne – řešení komplexních právních problémů, schopnost argumentovat a myslet jako právník. Současně to může být i příležitost nalézt díky AI to, na co se máme ve výuce opravdu soustředit v oblasti znalostí i dovedností. Je zásadní se ve výuce zaměřit na etický rozměr práce s AI (ochrana dat, profesní etika při používání AI).

Je důležité dbát na to, abychom za AI nezůstávali příliš pozadu. Nové studující v nové akreditaci musíme připravit na absolvování fakulty a práci v oboru práva v letech 2034 a později.

Další **příležitosti** pro nový studijní program spatřujeme v následujícím:

Náročnost PVP a možnost povinné docházky na PVP

PVP by měly být náročnější a měly by mít sjednocenou úroveň obtížnosti, a to i mezikatederně (s ohledem na počet kreditů). Studující by je neměli vnímat jako něco méně důležitého, co lze jako povinnost snadno obejít. Dnes může být pro studující bohužel těžší zapsat se na konkrétní předmět, než ho splnit. U všech PVP podle našeho názoru musí být určitá (minimální) úroveň (tj. studijní zátěž, kterou odráží počet kreditů). Dáváme ke zvážení také zavedení povinné docházky na PVP. Vycházíme z toho, že studující si PVP zapisují podle svých preferencí (obsahových i časových) a mají velmi širokou nabídku. Pokud se tedy pro konkrétní PVP rozhodnou, dává smysl, aby na něj skutečně docházeli, aktivně ho plnili a odnesli si z něj maximum znalostí a dovedností. Tímto způsobem by se podle našeho názoru také postupně odfiltrovala PVP, o které studenti reálně nemají takový zájem, resp. nemají o ně takový zájem, aby na ně vůbec docházeli.

Profesní odpovědnost a hodnoty v právním vzdělávání

V budoucnu bude mnohem důležitější dbát na profesní odpovědnost vůči hodnotám, na kterých náš právní řád stojí, jako např. svoboda, rovnost či spravedlnost. Fakulta se ostatně na tyto hodnoty sama odkazuje [na svém webu](#) i při proslovech v Karolinu. Cílem je již v průběhu studia připravovat budoucí absolventy na to, k čemu se zavazují v profesních a promočních slibech. Rozhodně tím nemyslíme, že máme studujícím autoritativně říkat, jaké mají mít hodnoty. Je ale třeba s nimi diskutovat o důvodech, které jsou za konkrétní právní regulací, a o řešení složitých případů skrze právním řádem deklarované hodnoty. Právo a náš právní řád nejsou bezhodnotové. Právníci zastávají ve společnosti významnou roli a to, zda budou svoji profesi vykonávat odpovědně a s ohledem na hodnotovou dimenzi právního řádu, může mít velký dopad na životy jednotlivců.

Domníváme se, že je nezbytné otevřít mezikatederní diskusi o tom, jak hodnotový rozměr práva ve výuce uchopit. Taková diskuse by měla zodpovědět několik zásadních otázek: které hodnoty jsou pro náš právní řád klíčové a mají být v rámci studia rozvíjeny, zda mají být hodnotové důrazy soustředěny ve vybraných předmětech, nebo prostupovat celým studijním programem, a jaké výukové metody jsou k tomu nejvhodnější. Jde přitom o diskusi, která má na fakultě své přirozené místo: právě akademické prostředí je prostorem, kde lze o těchto otázkách uvažovat fundovaně, bez ideologického tlaku a s respektem k pluralitě názorů.

Existují přitom přesvědčivé důvody, proč se tímto tématem zabývat právě nyní. Právnické profese čelí narůstajícímu tlaku na efektivitu a výkon, a to nikoli jen v reakci na nástroje AI, přičemž etická a hodnotová dimenze práce právníka může snadno ustoupit do pozadí. Zároveň naše společnost prochází obdobím, v němž jsou základní hodnoty právního řádu – svoboda, rovnost, spravedlnost – předmětem intenzivního veřejného sporu. Absolventi, kteří si v průběhu studia neosvojili návyk kriticky reflektovat hodnotové předpoklady právní regulace, mohou být na tuto situaci nepřipraveni. Studijní program, který tento rozměr vědomě rozvíjí, tak neplní pouze akademickou funkci, ale přispívá k odpovědné profesní přípravě budoucích právníků.

Erasmus+ a praxe

V rámci posílení postavení praxí ve studiu by měla být odstraněna výjimka z povinnosti splnění praxe pro ty, kdo jedou na zahraniční studijní výjezd (formálně tedy vyřazení předmětu Zahraniční studijní pobyt ze skupiny předmětů praxí). Obsahově se totiž tyto povinnosti nepřekrývají a nemíří na shodné cíle, navíc je obě považujeme za přínosné.

Dále navrhujeme zvážit možnost využití široké nabídky praxí a jejich podobu k rozšíření povinnosti na absolvování **dvou praxí během studia**.

Simulační výukové metody v průběhu studia

Lze zvážit stanovení určitého povinného podílu simulačních aktivit v průběhu studia. Simulační metody – jako jsou modelová jednání, moot courty či hraní rolí v procesních situacích – rozvíjejí dovednosti, které nelze plnohodnotně získat výkladem ani četbou: schopnost argumentovat pod tlakem, reagovat na protistranu, činit rozhodnutí v podmínkách nejistoty a nést za ně odpovědnost. Právě tyto dovednosti přitom absolventi v praxi potřebují. Povinný podíl simulací lze zajistit dvěma způsoby, které se navzájem nevylučují: buď jako požadavek kladený na garanty dovednostních předmětů, kteří by byli povinni simulační prvky do výuky zahrnout, nebo jako povinnost studujících absolvovat alespoň jeden předmět se

simulační složkou. Je však třeba tuto změnu promyslet také z hlediska studijní zátěže a kreditového ohodnocení. Předměty s výraznou simulační složkou jsou náročnější na přípravu i na samotnou účast, a tomu by mělo odpovídat i jejich kreditové hodnocení. Pokud tomu tak není, studující racionálně volí méně náročné předměty – nikoli proto, že by o simulační výuku nestáli, ale proto, že potřebují splnit požadovaný počet kreditů s co nejmenším rizikem studijního neúspěchu.

Odpovědnost a motivace studujících

Z našeho **dřívějšího vyjádření k tezím** akreditace pro akademický senát bychom zopakovali ta doporučení, která jsou zároveň příležitostí:

- Studující by na sebe měli **přebírat více odpovědnosti za své vzdělání**. Měli by mít určitou svobodu ve volbě zaměření svého studia již od jeho počátku. Nabídka povinných předmětů by proto měla být vždy doplněna o PVP. První roky studia by neměly být plně unifikovány do jednotné podoby pro všechny, jakkoli má samozřejmě důraz na povinné předměty na začátku studia silně převažovat. Například i dnešní podoba studijních kruhů vždy umožňuje vedle povinného základu výběr dalších VP a PVP dle preference každého jednotlivého studenta. Svázání celého studia do jednotné podoby bez možnosti určité volby je proto podle nás nežádoucí – studujícím musí být zachována možnost svobodného výběru určitého vlastního zaměření, které bude v nižších ročnících nižší (ale přesto umožněné) a na konci studia více otevřené.
- Máme zkušenost, že studující jsou z počátku ze studia nadšení a motivovaní. V pozdějších letech jejich studijní úsilí upadá. I této skutečnosti by se podle nás mělo využít a **zájem studujících hned z počátku studia podporovat**. Je třeba studující v co největší míře vést k tomu, aby byli aktivními, náročnými, třeba i kritickými, ale zejména odpovědnými studujícími, kteří hrají v realizaci fakultního kurikula významnou roli. Je nutné v co největší možné míře rozvíjet zájem o obor a učení se novým věcem.

3. Profil absolventa

Profil absolventa je velmi obecný a abstraktní a nepracuje se s ním dostatečně. Vedle znalostní a dovednostní složky v něm musí být pojmenována i složka hodnotová (viz náš předchozí komentář k hodnotám v právním vzdělávání).

4. Struktura a kontroly studia

Klauzurní práce

Měla by se posílit a navrátit forma kontroly studia z vybraných povinných předmětů v podobě klauzurních prací. Z některých písemných státních zkoušek se v současné podobě prvek komplexního řešení případů vytrácí, jelikož jejich zadání je pouze formou testu s výběrem možností. Studující tím ztrácí cenné dovednosti, které si dříve z přípravy na klauzurní práce a jejich složení odnášeli. Také se vytrácí schopnost samostatně pochopit právní problém, položit si dílčí právní otázky a aplikovat právní normy, judikaturu a další zdroje. Tyto schopnosti podle našeho názoru nelze testovat pomocí „multiple choice“ testu či „single best answer“ otázek.

- Klauzurní práce by měly být zadávány ideálně **mezioborově**. Podle nás by byla ideální variantou např. jedna klauzurní práce soukromoprávní a jedna veřejnoprávní. Alternativně je možné uvažovat i nad mezioborovou prací napříč celým právním řádem.

To nutně neznamená, že jeden případ (jedna otázka) musí plnohodnotně zahrnout občanské, obchodní, trestní, správní a ústavní právo. To je velmi náročný a obtížně dosažitelný úkol. Pointa spočívá v tom, že mezioborovost se protne v jednom termínu zkoušky, v celém jejím zadání.

- Přitom může být za každý obor (předmět) zadaná jedna samostatná otázka, nebo k jednomu příběhu variované zadání se specifiky každého konkrétního oboru. Zástupci každého oboru pak kontrolují a vyhodnocují jen svou otázku (s využitím technických možností on-line systému, který by konkrétní katedře přiřadil k vyhodnocení jen dílčí příklady k této katedře vztažené).
- Pro **studující** by bylo klíčové, že se **musí** na řešení případů **napříč obory připravit najednou** a sami musí identifikovat, do jakého oboru konkrétní otázka spadá – ve kterém právním předpisu napříč celým právním řádem u konkrétní otázky hledat odpověď. Podobně se absolventi následně musejí připravovat na profesní zkoušky, byť to neznamená, že z naší fakulty mají vycházet jako hotoví advokáti či soudci. Cesta k takovému profesnímu uplatnění bude nezbytně delší a bude vyžadovat další vzdělání po fakultě.

(Písemné) SZZK

S předchozím bodem nutně souvisí podoba písemných SZZK – logicky by měla navazovat na to, zda se jako forma kontroly studia vrátí klauzurní práce. I bez ohledu na to by však bylo velmi vhodné sjednotit podmínky, podobu a náročnost státních závěrečných zkoušek mezi jednotlivými předměty. V současnosti některé písemné SZZK více odpovídají dřívějším klauzurním pracím, jiné se však podobají spíše testu. Nadto se liší i další podmínky v průběhu zkoušek – u některých zkoušek studující nesmějí mít papírová ÚZ, u jiných zkoušek je nesmějí mít jakkoliv označené. Jedná se sice jen o technický aspekt zkoušky, pro studující je však významný.

U písemných SZZK považujeme za zásadní klást větší důraz na právní argumentaci, ne pouze na vyhledání konkrétního ustanovení předpisu. V rámci zakončení studia by mělo dojít ke zvýšení náročnosti obhajoby diplomové práce i státní oborové zkoušky.

Nová (další) podoba diplomové práce

Doporučujeme zvažovat aktualizaci možných podob diplomové práce. Rádi bychom diskutovali o tom, zda nepřipustit i jiné formy diplomové práce, než je práce čistě akademická. Cílem je, aby studující museli zpracovat velmi kvalitní právní text. Je současně známo, že některé diplomové práce nemají příliš vysokou akademickou úroveň, ani přínos pro samotné studující. Podle našeho názoru by tedy bylo vhodnější umožnit studujícím i jiné, ovšem stále náročné podoby závěrečných prací, které mohou mít pro jejich právní vzdělání výrazně větší přínos, a to také (ale nejen) s ohledem na používání AI (a její náročné odhalování). Lze zvažovat různá zadání skrze vypracování zadaného projektu, obsáhlejšího právního podání či stanoviska ke konkrétní otázce apod. Tyto jiné podoby by sloužily jako alternativy ke klasické diplomové práci, a to po dohodě s vedoucím diplomové práce, který by byl ochoten takovou práci konzultovat.

5. Přednášky a semináře

Přednášky by měly jako jedna z možných forem výuky v každém případě zůstat zachovány. U přednášek je však nutné zvažovat, k čemu slouží a jakou formou mají být v konkrétním případě vedené. Je možné kombinovat (i) přednášky pouze prezenční, které nebudou nahrávané a které se budou vztahovat např. k aktuální judikatuře či novelám, (ii) přednášky hybridní a (iii) přednášky vytvářené pouze pro on-line zpřístupnění bez živé interakce se studenty (asynchronní). Přednáška také může být interaktivní, prokládaná úkoly pro studující, vedená dialogicky s publikem atd.

Není však nutné mít přednášku jako standardní a povinnou formu studia vždy ve formátu 2:2 (pravidelné přednášky a pravidelné navazující semináře). Přednáška může být např. jedna na začátku semestru, několikrát v průběhu semestru či na konci. Může jít tedy např. o formát 1:2 či 1:3.

V **seminární výuce** je vhodné zvážit snížení maximálního počtu studujících. V některých povinných předmětech se lze setkat i se 40–50 studujícími v seminární skupině, což výrazně odporuje principům seminární výuky, která má umožňovat aktivní zapojení účastníků.

6. Oborová provázanost

K oborové provázanosti jsme se již vyjadřovali v našem katederním vyjádření k tezími studijního programu pro akademický senát a také výše v bodě 4. *Struktura a kontroly studia*. Obecně však k oborové provázanosti i na tomto místě shrneme následující:

- Nejen v rámci spojování předmětů v případně zavedených mezioborových profilačních modulech, ale i na úrovni jednotlivých předmětů by mělo dojít k **posilování mezioborovosti výuky**. Studující by měli být schopni **vyřešit právní případ se současným zohledněním rámce více právních odvětví**, jak se běžně děje v praxi. Studující by na to měli být již ze školy připraveni, aby po dostudování nezažívali střet s realitou, která do jednotlivých předmětů a právních odvětví rámována není.
- S posilováním mezioborové provázanosti výuky úzce souvisí i potřeba systematictěji zmapovat, jaké právní dovednosti studující v jednotlivých předmětech rozvíjejí, v jakých fázích studia a na jaké úrovni, aby je dokázali postupně uplatňovat i při řešení právních případů přesahujících hranice jednoho právního odvětví.

7. Předběžné návrhy k předmětům do nového studijního programu

Povinné předměty

Využíváme této výzvy i k tomu, abychom v základních rysech představili návrh na podobu stávajících i nových povinných předmětů zajišťovaných naší katedrou v novém studijním programu. Podrobnější návrhy obsahu jednotlivých předmětů dodáme v dalších fázích přípravy nové akreditace.

Úvod do studia práva

- Na základě vyhodnocení zkušeností s podobou a přínosem předmětu navrhujeme **Úvod do studia práva zachovat v osvědčeném formátu** jako první vstupní blokovou výuku

pro nastupující studující prvního ročníku. Samozřejmě s nutnou revizí obsahu s ohledem na budoucí podobu výuky v celém prvním ročníku.

- Předmět by i nadále měl sloužit k aktivizaci studujících na začátku akademického roku, prvotnímu zamyšlení se nad právem ve vysokoškolském kontextu a osvojení základních právních a studijních dovedností.

Základy právních dovedností

- Do nového studijního programu bychom chtěli navrhnout nový povinný předmět **Základy právních dovedností**. Předmět by v dovednostní rovině navazoval na Úvod do studia práva, nešlo by ovšem o Úvod do studia práva II. Zatímco Úvod do studia práva představuje celkový studijní onboarding a aktivizaci studujících k začátku studia, nový povinný předmět by již systematicky cílil na povinný rozvoj základních právních dovedností.
- Jednalo by se o předmět vyučovaný ve 2. ročníku studia (dřívější zařazení by bylo s ohledem na nutný kontext k uchopení dovedností moc brzy) v jednosemestrální dotaci, s pravidelnou každotýdenní výukou. V předmětu by si studující osvojili základy významných profesních právních dovedností, jako je např. právní psaní, čtení právních textů a judikatury, ústní prezentace a další.
- S výukou profesních právních dovedností máme několikaleté zkušenosti z výuky dovednostních PVP. Na základě poznatků z těchto předmětů a z výuky Úvodu do studia práva bychom vyhodnotili, které klíčové dovednosti vybrat do společného povinného základu.
- Příprava takového nového předmětu dle našich dosavadních zkušeností zabere zhruba 3–5 let. Jeho příprava i zajištění vyučujícími by měla probíhat ve spolupráci s jednotlivými katedrami.

Úvod do psaní diplomové práce

- Úvod do psaní diplomové práce (současný Diplomový seminář I) by pokračoval i nadále jako povinný vstupní on-line Moodle kurz a blokový distanční předmět k přípravě na psaní diplomové práce. Pokud by diplomová práce doznala nějakých změn ve své podobě, či nakonec nebyla jedinou možností povinného písemného výstupu na konci studia, mohl by se předmět snadno adaptovat a rozšířit záběr i vůči jiným formám zakončení studia (myšleno tedy kdykoli v horizontu celého desetiletého akreditačního období).
- Na tento předmět by navazovaly předměty „Diplomový seminář“ vyučované na jednotlivých katedrách, které by již byly zaměřené na jednotlivé obory.

SWOT současného předmětu Diplomový seminář I	
S (silné stránky) • rovnoměrná distribuce informací (formální vyvinění fakulty) • vysoká flexibilita kurzu • nízké časové a materiální náklady kurzu s vysokou stabilitou informací	W (slabé stránky) • velký tlak na sebedisciplínu studujících • vysoká anonymita předmětu • nízká míra interaktivity • relativně velké administrativní nároky na garanta předmětu • chybí metodická kompetence vůči vedoucím prací
O (příležitosti) • potenciál rozvinout centrální službu k závěrečným pracím • potenciál facilitovat debatu o roli, účelu a formě závěrečných prací v době AI	T (hrozby) • generativní AI bez adekvátních nástrojů na odhalení podvodů • absence kapacity vedoucích prací skutečně vést práce a studujících jejich úsilí podporovat

Povinně volitelné předměty

Vedle povinných předmětů navrhovaných do nového studijního programu bychom rádi podpořili i zachování dvou skupin PVP ze současného studijního programu:

- dovednostní předměty
- odborné právní praxe

K důvodům pro zachování skupiny **dovednostních PVP** jsme se již vyjadřovali v našem katederním vyjádření k teším studijního programu pro akademický senát. Pro připomenutí a shrnutí v bodech vyzdvihujeme:

- Skupina dovednostních PVP se v současném programu osvědčila. **Jde o vhodnou formu výuky právních dovedností**, jakkoli se výuka dovedností nemůže a nemá omezovat pouze na dovednostně zaměřená PVP.
- **Dovednosti nemají být izolovanou složkou studia** – mají prostupovat celým programem a být vyučované na všech katedrách. Zachování této kategorie PVP studujícím umožní výběr, v jakých dovednostech chtějí své kompetence posílit a jakou formou. Povinnost splnit v průběhu studia určitý počet dovednostních předmětů pak po studujících vyžaduje, aby si takový předmět skutečně zapsali.
- Nabídku dovednostních PVP je možné revidovat, dát jí přísnější mantinely a podřídít dovednostní předměty pevným standardům. Dovednostní předměty mohou být také cestou, jak doplnit do programu výuku těch (zbytkových) dovedností, které se nepodaří pokrýt povinnými předměty.

Co se týče **odborných právních praxí**, vycházíme z toho, že se s jejich zachováním i v novém studijním programu stále počítá. Na základě diskuzí se zástupci ostatních česko-slovenských právnických fakult můžeme bez nadsázky říct, že náš program a vzdělávací hodnota odborných právních praxí jsou v rámci právnických fakult České

a Slovenské republiky na nejvyšší úrovni. I nadále by měla být zachována jejich řízená koordinace a podřízení jednotným standardům, které provázejí fakultní praxe již od počátku současné podoby programu Právo a právní věda. Jako konkrétní návrhy ke změnám a další rozšíření významu praxí ve studijním programu dáváme jako podněty ke zvážení:

- Pro posílení zapojení studujících do praxí **odstranit výjimku ze současné povinnosti** pro studující, kteří splní zahraniční studijní výjezd. I tito studenti by v novém studijním programu měli projít klasickou praxí z fakultní nabídky (viz výše pod bodem 2).
- **Zvýšit povinnost na splnění dvou praxí v rámci studia.** V takovém případě by muselo dojít k navýšení kapacit stávající nabídky a úpravě možnosti přístupu studujících k zápisu praxí.

Za celou katedru

JUDr. Mgr. Michal Urban, Ph.D.
vedoucí Katedry právních dovedností

